

மோக்ஷத்தில் என்ன ஸ்வரூப லக்ஷணம் உள்ளது. “முத்தஸ்மான அனுமான ஸப்த: ப்ராமன:”

“த்தரா உத்திஸ்டஸ்ய ப்ரதிஹுத்தஸ்ய தக்ஷ்ணமுக்ஷிதே, யதா ப்ரமானானே ப்ரமாயஸ்திதா உத்திஸ்டஷ்ய லக்ஷிதஸ்ய” ப்ராமனம் ப்ரமயேம் உத்திஷ்டஷ்யமா இருக்கா இல்ல லக்ஷ்ணமா இருக்கா, உத்தகேஷம் எப்படி இருக்காம் லக்ஷ்ணமா இருக்கு. உத்திஷ்டஷ்ய என்றால் லக்ஷ்டஷ்ய என்று அர்த்தம்.

“விதாஹலஜனம் யதாஹ ஜலஸ்யா” ஜலத்துக்கு லக்ஷ்ணம் சொல்லிருக்கு. சாமாஜ்ரம், உஜாஜ்ரம், ஸாஸ்திரம் உஜாஜ்ரம் என்று மூன்று உள்ளது.

“உத்திஷ்டஸ்ய விபாஹவஜனம் உத்திஷ்டஸ்ய லக்ஷ்ணமிதி ஊத்யே நவாஇதி ப்ராமானே அவதாரனம் பரிக்ஷா” உத்திஷ்டஷ்ய லக்ஷ்ணம் என்றால் உத்தகேஷ்ண லக்ஷ்ணம் பரிக்ஷம் பன்னிருக்கா இல்லையானு ப்ரமானஜனத்துக்கு பரிக்ஷா. அதுதான் ப்ரம்ம காரியம் பன்றதுக்கு ஆவனம் சொல்றோம். ப்ரதி உபானம் பன்ன லக்ஷ்ணத்த சொல்றோம்.

“ப்ரமானனாம் ப்ரமயேஸ்திஷா உதிஷ்டது” மூதல ப்ரமானத்த விஜ்ஜாரம் பன்றோம், அடுத்து ப்ரமயேத்த விஜ்ஜாரம் பன்றோம். ப்ரமானத்த

விஜ்ஜாரம் பன்றப்ப ப்ரமானத்தில் என்ன இரூக்கின்றது ப்ரத்தஸ்ய ல ஒரு ப்ரமானம், அனுமானம் ஒரு ப்ரமானம், பஹுமானம் ஒரு ப்ரமானம், நிஷப்தம்னு நாலு ப்ரமானம் சஹோம். அர்த்தாவ்ருத்தி அனஹித்தினு ஆஹு ப்ரமானம். அர்த்தாவ்ருத்தி அனஹித்திய நாலு ப்ரமானத்தினில் அடக்கிஹுஹோம்.

16 பாதார்தங்கள் இரூக்கு “ப்ரமானம், ப்ரமயேம், ஸம்ஸயேம், ப்ரயஹோஜம், த்ருஷ்டாந்தம், ஸித்தாந்தம், அபவயகம், தர்க்கம், நிர்னயம், வாதம், ஜர்பம், விதண்டம், யத்வாபாஷம், ஸலம், ஜாதி, நிஹ்ராஷ்னனம்” அபவர்க ஸஹித்ரம். துக்கம் என்பது எப்படி இரூக்கு ஜஹெம் ப்ரவ்ருத்தியா இரூக்குஹு, அபவர்க லக்ஷ்னம் சஹோஹ்து.

”துக்க ஜஹெம் ப்ரவ்ருத்தி, தஹோஷ நித்யாத்ஞான உத்ரவதோனாம்” ப்ரவர்த்தனா என்பது ப்ரவ்ருத்தி என்பதாகும். ப்ரவ்ருத்தி சஹான்னா என்ன இரூக்கு வ்ருத்தி. துக்கம் என்பது என்ன ஜஹெம் ப்ரவ்ருத்தி, ஸரிரம் இரூக்க வரஹை துக்கம் உண்டு ஸரிரம் இல்லனா துக்கம் இல்லஹை, தஹோஷம் நித்யாத்ஞானா, மலே மலே பஹோச்சுனா அந்தரம் பஹோச்சு, அந்தரம் பஹோச்சுனா அபவர்க்கம் சஹோஹ்து. வதோந்திகள் என்ன சஹோஹ்ரா அந்தரம் பஹோச்சுனா தான் மஹுக்கி. ஆக ஜஹெம்மாவஹுல

இருக்க துக்கத்த போகினா அது தான் ஜன்ம வ்ருத்தி. அந்தரம் இல்லாம இருந்தா அபவர்கம்.

ப்ரமானத்தில் மொத்தமா ஆறு ப்ரமானம் உண்டு, இப்ப நாலு ப்ரமானத்த தான் எடுத்துக்கூறோம். வதோந்திகள் அந்த ஆறுல நால மட்டும் எடுத்துண்ட.

“அக்ஷம், அக்ஷம் பிரதி ப்ரத்யக்ஷம்” அக்ஷம், அக்ஷி என்றால் கண். கண்ணுக்கு முன்னாடி உள்ளத ப்ரத்யக்ஷம் என்போம். ப்ரத்யக்ஷம் என்பது கண்ணுக்கு திரியும், காதுக்கு கடே்கும், அனுமான மூலமா உணர்ரது.

ப்ரத்யக்ஷம் என்பது ஒரு ப்ரமானம். ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம் என்பதுக்கும் பதேம் உண்டு என்னனா ப்ரத்யக்ஷம் கண்ணால் காண்பது, அனுமானம் என்பது யோசித்து உணர்வது.

உபமானம் என்றால் ஸாதூர்ஷ ஞானத்துனால் அது போல. அதான் உபமானத்த வதோந்திகள் எடுத்துகள், ஆனா நாம ஊமானம் ப்ரமானம் என்போம்.

ஸத்ய ப்ரமானம் என்றால் ஸத்ய ஞானம் உண்டு. ஸத்ய ப்ரமானம் என்றால் வதேத்தினால் கற்றுணர்ந்தது. அர்தாவதினு சொல்றா. “தவேதத்தா

அர்த்தாவதே ஸஸ்டுமவேஸு விதே ந பவதி". அனுபலதி என்றால் உபலத்தமா இருக்கின்றது ஆனால் கண்ணுக்கு தரெரியும்.

"ப்ரத்யக்ஷ, அனுமான, உபமான, ஸத்ய ப்ரமானி" நாலுமே வெவ்வறே ப்ரமானம்.

"அக்ஷஷ்ய ப்ரதி விஷயம் வ்ருத்திஹி ப்ரஜஸ்யம்" கண்ணுக்கு கண்ணுக்கு எது விஷயாமா இருக்கோ ப்ரதஸ்யம். "வ்ருத்திஹி வ்ருத்தஸ்யு ஞானம்த்வா ஸர் ஸந்நிதர்ஸா ஸந்நி ஸமயுக்த ஸாம வதே ஸாமாய: ஸந்நி தர்ஸா விஷ்வே விஷ்வே: பாப ஸந்நிதர்ஸனம்" ஆக ஆறு ஸந்நிதர்ஸம். ஸம்யகோகா, ஸாமாய:, ஸமவதே ஸாம்யா: ஸமவ்யா: ஸம்யுக்தம். ஸந்நிதர்ஸனத்துல என்ன தரெரிஞ்சது ஸப்த ப்ரமானம், ஸப்தத்வம்.

"ப்ரதஸ்யம் ம்ருத்யுஸ்தௌ ஸந்நிதர்ஷனோ ஞானம்த்வா" ஸந்நிதர்ஸனம் மொத்தம் ஆறு இருக்கு. ஞானம்னா அறிவு. ஸந்நிதர்ஸனம் ஏற்படும் போது ஞானம் ஏற்படுகிறது.